

но ето че вждѣ срѣдъ нощъ се дигна една глѣчка, зачука- хж вратата на домакина, който отвори и навлѣзохж солда- ти, които търсихж квартира за офицерена си, раздигахж ни, извадихж ни отъ кѣщата и ни прѣмѣстихж въ друга, гдѣто спеше самий човѣкъ съ фамилията си, а въ горната кѣща доведохж и поставихж единъ 45 годишенъ офи- церинъ раненъ въ битката при привземаието на Балкана, въ която му сложихж патата, постлахж го и му се помогна отъ прелужащитѣ да легне човѣка да си поотпочине отъ ранитѣ въ ржката и кракътъ му, а ний полѣжахме малко съ другаря си тамъ долу, гдѣто не ни сдържа и станахме да вървимъ пакъ прѣзъ нощъна часа по 6—7, безъ да сме си поспали и починали добрѣ. Мѣсечината бѣ въ пълнолу- нието си когато се приготвихме да трѣгнемъ и посрѣдъ небото ту ся мѣркаше съ слабата си свѣтлина, скрита подъ откъсенатитѣ бързо-хвърчащи тъмни облачета на хори- зонта, ту силно грѣеше на открито ясно отворено небе и правеше пжтницитѣ весели въ пжтьтъ имъ. Прѣзъ нощъта оставихме Дрѣново, въ което цѣла нощъ имаше глѣчка за квартири, а други викахж отъ радостъ, тѣй като Балкана се разбия, гдѣто Българскитѣ Опълченци постоянно вър- вяхж, които бѣхж отредени сега да каратъ робитѣ Турски войница за къмъ Търново, Свищовъ, а оттамъ за въ Росия. Ний неизминахме много пжть отъ Дрѣново и тамамъ поч- нахме да се затуляме, видѣхме на единъ кривулукъ единъ Опълченецъ, да си бърше щикътъ на пушката, подъ зату- лената мѣсечина на едно облаче въ тъмното, когато попи- тахъ, защо си бършишь сега тамъ въ това врѣме пушка- та?— Каза ми, че отъ Турската мръсна кръвъ— да му я немърси, защото пронизахъ съ щика си ей сега единъ Бъл- гарски изедникъ, който още мърда, който билъ онъ-башия и си замина за Дрѣново. Проближихме до него, прострѣлъ се умрѣлъ, другарътъ ми го поглѣда, поглѣда пакъ си за- минахме. Изъ пжтя му казахъ: иди му земи панталонитѣ бари та ги падѣни, защото нѣмашъ ягги дрѣхи да се то- пилишь; азъ ща та почакамъ; но той ми каза: гнусъ ма е, и нищо не зе отъ него, та си вървахме. По пжтьтъ на